

Нефармат

КАЛАСЫ І ВАСІЛЬКІ

У суседа па вясковым доме хараша закаласіла жыта. Ён пасеяў збожжавыя на вялікім кавалку зямлі, дзе раней садзіў бульбу. Сёлета яны з жонкай вырашылі істотна паменшыць гаспадарку, і столькі бульбы, як раней, ужо не трэба. Таму і стаіць на ладнай плантацыі сцяной жыта ў абяцанні добрага ўраджаю. Гляджу на гэтыя высокія каласы і адчуваю, што нечага не хапае. Ну, вядома ж, васількоў.

не па пояс мокры, бо справа ж была пасля дажджу. І мне стала крыху няёмка, нібы паслала чалавека ў макрэчу... Але ж звычайна амаль няўлоўны водар пшчотных кветак тады падаўся асабліва выразным. Маладосць, поўная надзей, пачатак лета, нечаканы знак увагі амаль што выпадковага чалавека, — усё разам стварыла не проста настрой — нейкае асабліва шчаслівае адчуванне, памяць пра якое застаецца ў душы да гэтай пары.

Цяпер, дарэчы, нярэдка ўпрыгожваюць васільковымі букетамі розныя мерапрыемствы. Адночы ў Пружанскім раёне, даўно было, маленькімі букетамі сустрэлі ўдзельнікаў рэспубліканскай выязнай нарады па пытаннях культуры і тым самым надалі афіцыйнаму мерапрыемству крышачку прыемнай урачыстасці. Таксама помніцца. Цяпер мы бачым васілёк у розных варыяцыях, напрыклад, на Славянскім базары, бо ён стаў эмблемай фестывалю, ды на іншых імпрэзах.

Мяне ўзрадавала, што новы, вялікі, нават велічны ўязны знак, які заканчваецца ўладкоўваць і добраўпарадкоўваць на Камянецкім кальцы, вянчае вянок з васількоў. Гэтая стэла цяпер сустракае ўсіх падарожных, якія ўязджаюць у горад альбо выязджаюць з яго, на паўночным захадзе Брэста. Побач і аўтобусны прыпынак прыгожы зрабілі для прыгараднага транспарту.

На гэтым прыпынку я і заўважыла з невялікім сінім букетам бялую калегу, з якой некалі пазнаёміліся на курсах. Непрапраўная аптымістка, яшчэ тады нас, нашмат маладзейшых, яна агаломшыла сваім расповедам пра замужжа. Ніна расказала, як святкавалі атрыманне дыпламаў з сяброўкамі ў інтэрнаце. Нехта запрасіў кампанію хлопцаў, таксама вы-

пускнікоў медінстытута. Было весела, а ў разгар вечара яна вырашыла пажартаваць, выйшла на сярэдзіну пакоя і з выклікам спытала ў новых знаёмых: «Хлопцы, хто мяне замуж возьме?» І раптам Васіль, адзін з самых сціпых, падняў руку. Пасмяяліся, падумалі, жарт. А ў выніку на той час, як яна расказвала, яны з Васілём ужо гадавалі пятнаццацігадовага сына. А яна ўвесь час пра яго казала: «Мой Васілёк».

Потым Ніна паездзіла з мужам, санітарным урачом, па гарадах розных абласцей Беларусі, а на пенсію перабраліся ў Брэст. Сустрэкаліся мы з ёю часцей за ўсё выпадкова, на розных мерапрыемствах. Ніна заўсёды любіла натоўп, гулянні, канцэрты, музыку. І Васіля за гады крыху прызвычайла, ён, хоць па натуре больш дамашні чалавек, але нярэдка рабіў ёй кампанію. А яна з кагорты тых жанчын, якіх гады наогул не бяруць. Хударлявая, невысокая, з кароткай стрыжкай, лёгкай паходкай, здалёк яе можна прыняць за падлетка. Да таго ж, заўсёды вясялая, жвавая, а тут сядзела задуманная, з букетам васількоў... Я адразу скамандавала сыну спыніцца, вылезла з машыны, весела спытала, куды шлях трымае. А яна з выразам светлай тугі паказала букетам у бок Паўночных могілак: «Туды, да Васі». Як высветлілася, ужо два гады там яго наведвае.

Доўга тады прагаварылі. Ніна згадвала, што быў ён чалавекам надзвычай сціпым, тактоўным, у адрозненне ад яе — энергічнай, хуткай, гаваркоў. А яшчэ быў вельмі ранімы, крыху рамантычны, не цярэў любую несправядлівасць. Вельмі любіў Багдановіча, часта паўтараў з «Апокрыфа»: «Бо нашто каласы, калі няма васількоў?» Вось цяпер і носіць яму яго любімыя.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

СЁННЯ

Месяц

Першая квадра
14 чэрвеня.
Месяц у сузор'і Скарпіёна.

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	4.37	21.45	17.08
Віцебск —	4.18	21.43	17.25
Магілёў —	4.27	21.35	17.08
Гомель —	4.33	21.22	16.49
Гродна —	4.54	21.59	17.05
Брэст —	5.04	21.50	16.46

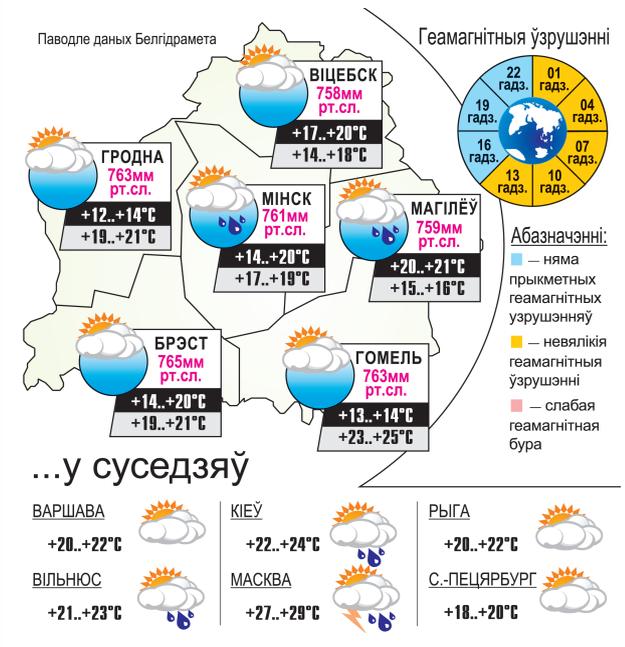
Імяніны

Пр. Іларыёна.
К. Сільвія, Юльяны,
Гервазія, Марцэля,
Пратасія, Рамуальда.

Фота Андрэя ФЕАКЦІСТАВА.

ЗАЎТРА

19 ЧЭРВЕНЯ

Даты

Падзеі

Людзі

У краіне

1924 год — нарадзіўся (вёска Бычкі Ушацкага раёна) Васіль Быкаў, народны пісьменнік Беларусі, удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У большасці ваенныя апавесці Быкава паказаны маральны выбар чалавека ў найбольш драматычныя моманты жыцця. Многія творы экранізаваны.

1926 год — у Вільні выйшаў першы нумар газеты Заходняй Беларусі «Народная справа».

Была звязана з Беларускай сялянска-работніцкай грамадой. Пачала выходзіць наўзамен «Беларускай справы» два разы на тыдзень. Выдавец — пасол (дэпутат) у сейме Пётр Мятла. Рэдактары — Т. Крачына, К. Вайтовіч.

1944 год — нацысты знішчылі вёску Дальва на Лагойшчыне разам з яе жыхарамі. Загінулі 44 чалавекі. Цудам выжыў 13-гадовы Мікола Гірыловіч, які, пасталеўшы, здолеў распачаць стварэнне мемарыяльнага комплексу. Комплекс быў адкрыты 15 ліпеня 1973 года. Знаходзіцца на 77-м кіламетры шашы Мінск — Віцебск, за 15 км ад мястэчка Плешчаніцы.

У свеце

1623 год — нарадзіўся Блез Паскаль, французскі матэматык, фізік, філосаф і літаратар. Стварыў вылічальную машыну, якая атрымала назву «паскаліна». Устаноўві асноўны закон гідрастатыкі, пацвердзіў меркаванне Эванджэліста Тарычэлі пра існаванне атмасфернага ціску. Пазней адышоў ад вывучэння прыродазнаўчых навук і зацікавіўся філасофіяй і рэлігіяй.

1913 год — у Паўднёвай Афрыцы парламент прыняў закон пад назвай «Natives Land Act», які абмяжоўваў набыццё зямлі чарнаскурымі жыхарамі краіны. Гэты закон стаў падмуркам палітыкі апартаіду, ліквідаванай толькі ў канцы XX стагоддзя.

1953 год — у ЗША пакаралі смерцю на электрычным крэсле Этэль і Юліуса Розенбергаў, абвінавачаных у перадачы Савецкаму Саюзу ядзерных сакрэтаў.

2006 год — на Шпіцбергене на выпадак «канца свету» заклалі Сусветнае сховішча насення.

ВАСІЛЬ БЫКАЎ:
«Праўда ў гісторыі — функцыя адназначная, з яе робяць урокі. З хлусні ніякіх урокаў не зробіш, апроч новай хлусні».

УСМІХНЕМСЯ

— О, Малыш, я самы хворы Карлсан у свеце... Скажы, ці не знойдзецца ў цябе дома слоічка варэння?
— Вядома, вядома! Карлсан прыкметна ажывіўся:
— А дрожджы?! Дрожджы ёсць?

— Дарагая, даруй мне, ты не так усё зразумела.

— Я заспела цябе голым з бабай.
— Ну ты ж у курсе, што ў мяне хворae сэрца, а яна па прафесіі доктар, а распрануцца перад доктарам не злачынства.
— Добра, спадзяюся, яна кардыёлаг?
— Не, яна лагaped, але ты ж ведаеш, іх там у медыцынскім усяму вучаць.

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Рэгістрацыйнае пасведчанне нумар 2 ад 17 лютага 2009 года, выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Дырэктар — галоўны рэдактар **КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.**

АДРАС: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а.

ТЭЛЕФОНЫ ў МІНСКУ: прыёмнай — 311 17 13 (тэл./факс);

адрэдакцыі — 311 17 44, маркетынгу — 263 66 73, бухгалтэрыі — 311 17 16.

тэлеграфны код — 311727

тэлеграфны код — 311727

э-мэйл: reklama@zviazda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадруку матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

www.zviazda.by

e-mail: info@zviazda.by

(дзят зваротаў):

zvarot@zviazda.by

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку», ЛП № 3820000007667 ад 30.04.2004.

220013, Мінск, прасп. Незалежнасці, 79/1. Выходзіць 5 разоў на тыдзень.

Тыраж 10.644. Індэкс 63850. Зак. № 1363.

Нумар падпісаны ў 19.30

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

18 чэрвеня 2024 года.